Kinh Vương Tử Vô Úy (Abhayarājakumāra Sutta)

Kinh Trung Bộ (VNC PHVN, 2020)

58. KINH VƯƠNG TỬ vô ỦY (Abhayarãjakumãra SuttdÝ

83. Như vầy tôi nghe. Một thòi, Thế Tôn ở tại Rậịagaha (Vương Xá), VèỊuvana (Trúc Lâm), Kalandakanivãpa (chỗ nuôi các con sóc). Rồi Vương tử Abhaya123(Vô úy) đi đến Nigantha Nãtaputta; sau khi đến9 đảnh lễ Nigantha Nãtaputta rồi ngồi xuống một bên. Nigantha Nãtaputta nói với Vương tử Abhaya đang ngồi một bên: W ,• \
-Này Vương tử, Vương tử hãy đi đến luận chiên với Sa-môn Gotama và nhờ vậy tiếng đồn tốt đẹp sau đây được truyền đi cho Vương tử: uSa-môn Gotama có thần lực như vậy? có uy lực như vậy, đã bị Vương tử Abhaya luận chiến.^, -Thưa Tôn giả5 làm thế nào con có thể luận chiến Sa-môn Gotama có thần lực như vậy? có uy lực như vậy? -Này Vương tử, hãy đi đến Sa-môn Gotama; sau khi đến, hãy nói với Sa- môn Gotama như sau: "Bạch Thế Tôn, Như Lai có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa? không thích chng?" Nếu Sa-môn Gotama được Vương tử hỏi như vậy và trả lời như sau: "Này Vưcmg tử, Như Lai có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa, không thích"thời Vương tử hãy nói với Sa-môn Gotama: "Bạch Thế T6n, nếu xử sự như vậy thời có gì sai khác giữa kẻ phàm phu với Ngài? Kẻ phàm phu có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa, không thích." Còn nếu Sa-môn Gotama được Vương tử hỏi như vậy và trả lời như sau: "Này Vương tử, Như Lai không có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ua, không thích", thời Vương tử hãy nói với Sa-môn Gotama: "Bạch Thế Tôn5 nếu xử sự như vậy, thời vì sao Devadatta được Ngài trả lời như sau: 'Devadatta phải đọa vào đọa xứ (apãyika), Devadatta phải đọa vào địa ngục, Devadatta phải đọa trong một kiếp,3 Devadatta không thể nào cứu chữa được5 ? Và vì Ngài nói những lời như vậy, Devadatta phẫn nộ9 không hoan hỷ." Này Vương tử, Sa-môn Gotama khi bị Vương tử hỏi câu hỏi hai móc như vậy? sẽ không có thể nhả ra, cũng không có thể nuốt vào. Ví như một móc sắt bị mắc vào cổ họng một người nào, người ấy không có thể nhả ra, cũng không có thể nuốt vào được. Cũng vậy5 này

1 Tham chiếu: Đại trỉđộ luận (r.25. 1509.35. 0321Ồ15); Thập trụ Tỳ-bà-sa luận (T.26. 1521.11. Ó079b0Ì). 2 Con Vua Bimbisãra (Tần-bà-sa>la). 3Kappattha\ Phải sống một kiếp trong những cảnh giới đau khổ như vậy, không thể thoát ly được.

Vương tử, Sa-môn Gotama khi bị Vương tử hỏi câu hỏi hai móc như vậy, sẽ không có thể nhả ra, cũng không có thể nuốt vào. Thưa vâng, Tôn giả. Vương tử Abhaya vâng đáp Nigantha Năta putta, từ chỗ ngồi đứng dậy, đảnh lễ Nigantha Nãtaputta, thân bên hữu hướng về ông ròi đi đến Thế Tôn; sau khi đên, liên đảnh lê Thê Tôn và ngôi xuông một bên. 84. Vương tử Abhaya đang ĩiệồi một bên? nhìn mặt trời rồi suy nghĩ: "H6m nay, không phải thời đê luận chiên với Sa-môn Gotama. Ngày mai, ta sẽ luận chiến với Sa-môn Gotama tại nhà của ta", liền bạch Thế Tôn: -Bạch Thế T6n, ngày mai mong Thế Tôn nhận lời dùng cơm, với Ngài là người thứ tư. Thế Tôn im lặng nhận lời. Rồi Vương

tử Abhaya, sau khi biết Thế Tôn đã nhận lời, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đảnh lễ Thế Tôn, thân bên hữu hướng về Ngài rồi ra đi. Thê Tôn, sau khi đêm ây đã mãn, vào buoi sánẹ? đăp y, câm theo y bát, đi đến chỗ của Vương tử Abhaya; sau khi đến, liền ngôi trên chỗ đã soạn sẵn. Rồi Vương tử Abhaya tự tay mời mọc, làm cho Thê Tôn thỏa mãn với những món ăn thượng vị, loại cứng và loại mềm, Vương tử Abhaya chờ cho Thế Tôn sạu khi đã dùng xong, tay đã rời khỏi bát? liền lấy một ghế thấp khác rồi ngồi xuống một bên. 85. Sau khi ngồi một bên, Vương tử Abhaya bạch Thế Tôn: Bạch Thế Tôn? Như Lai có thể nói những lời? do những lời ấy, người khác không ưa? không thích chăng? Này Vương tử, phải chăng ở đây, [câu hỏi] có dụng ý một chiều?4

Bạch Thế Tôn, các vị Nigantha đã bị bại5 ở đây rồi. Này Vương tử, vì sao Vương tử lại nói như vầy: "Bạch Thế Tôn, các vị Nigantha đã bị bại ở đây r8i"? Bạch Thế Tôn, ở đây? con đi đến Nigantha Nãtaputta; sau khi đến? con đảnh lễ Nigantha Nãtaputta rồi ngồi xuống một bên. Bạch Thế Tôn, Nigantha Nãtaputta nói với con đang ngòi một bên: "Này Vương tử, Vương tử hãy đi đến luận chiến với Sa-môn Gotama và nhờ vậy tiếng đồn tốt đẹp sau đây được truyền đi cho Vương tử: 'Sa-môn Gotama có thần lực như vậy, có uy lực như vậy5 đã bị Vuơng tử Abhaya luận chiến.'" Bạch Thế Tôn, khi được nghe nói vậy, con thưa với Nigantha Nãtaputta: "Thua Tôn giả, nhưng làm thế nào, tôi có thể luận chiến với Sa-môn Gotama, một vị có thần lực như vậy, có uy lực như vRy?" "Này Vương tử, hãy đi đến Sa-môn Gotama; sau khi đến5 hãy nói

4 Ekarnsena'. Chỉ cho câu hỏi hai mặt mà các đạo sĩ Ni-kiền tử dùng để bắt bẻ Sa-môn Gotama. Xem Ekamsavãdo trong M. II. 197. 5 Anassum'. Đã bị bại. MA, III. 109 viết chữ natịhã có nghĩa bị bại, bị thua.

với Sa-môn Gotama như sau: 'Bạch Thế Tôn, Như Lai có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa, không thích chăng?5 Nếu Sa-môn Gotama được Vương tử hỏi như vậy và trả lời như sau: 'Này Vương tử, Như Lai có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa? không thích', thời Vương tử hãy nói với Sa-môn Gotama: 'Bạch Thế Tôn? nếu xử sự như vậy, thời có gì sai khác giữa kẻ phàm phu với Ngài? Kẻ phàm phu có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa, không thích.' Còn nếu Sa-môn Gotama được Vương tử hỏi như vậy và trả lời như sau: 'Này Vương tử, Như Lai không có thể nói lời nói, do lời nói ấy, những người khác không ưa, không thích', thời Vương tử hãy nói với Sa-môn Gotama: 'Bạch Thế Tôn, nếu xử sự như vậy, thời vì sao Devadatta được Ngài trả lời như sau: Devadatta phải đọa vào đọa xứ, Devadatta phải đọa vào địa ngục? Devadatta phải đọa trong một kiếp, Devadatta không thể nào cứu chữa được? Và vì Ngài nói những lời như vậy5 Devadatta phẫn nộ? không hoan hỷ/ Này Vương tử, Sa-môn Gotama, khi bị Vương tử hỏi câu hỏi hai móc như vậy? sẽ không thể nhả ra, cũng không thể nuốt vào. Ví như một móc sắt bị mắc vào cổ họng của một người nào, người ấy không có thê nhả ra, cũng không có thê nuôt vào được. Cũng vậy, này Vương tử, Sa-môn Gotama, khi bị Vươĩiệ tử hỏi câu hỏi hai móc như vậy5 sẽ không có thể nhả ra, cũng không có thể nuot vào." 86. Lúc bấy giờ, có đứa con nít ngây thơ nằm giữa trên đầu gối của Vương tử Abhaya. Rôi Thê Tôn nói với Vương tử

Abhaya: -Này Vương tử, Vương tử nghĩ thê nào? Nêu đứa con nít này, do sự vô ý của Vương tử, hay do sự vô ý của người vú hầu, thọc một cây gậy hay nuốt một hòn đá vào trong miệng, vậy Vương tử phải làm gì? -Bạch Thế Tôn, con phải móc cho ra. Bạch Thế Tôn, nếu con không thể móc ra lập tức? thời với tay trái con nắm đầu nó lại, với tay mặt lấy ngón tay làm như cái móc, con sẽ móc cho vật ấy ra, dầu có phải chảy máu. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, vì con có lòng thương tưởng đứa trẻ. Cũng vậy, này Vương tử, lời nói nào Như Lai biết không như thật, không như chân, không tương ứng với mục dí ch, và lời nói ấy khiến những người khác không ưa? không thích, thời Như Lai không nói lời nói ấy. Lời nói nào Như Lai biết là như that, như chân, không tương ứng với mục dích, và lời nói ấy khiến những người khác không ưa, không thích, thời Như Lai không nói lời nói ấy. Và lời nói nào Như Lai biết là như thật, như chân, tương ứng với mục dích, và lời nói ấy khiến những người khác không ưa, không thích, Như Lai ở đây biết thời giải thích lời nói ây. Lời nói nào Như Lai biêt là không như thật, không như chân, không tương ứng với mục đích, và lời nói ấy khiến những người khác ưa thích, Như Lai không nói lời nói ấy. Lời nói nào Như Lai biết là như thật, như chân, không tương ứng với mục đích, và lời nói ấy khiến những người khác ưa thích, Như Lai không nói lời nói ấy. Và lời nói nào Như Lai biết là như thật, như chân, tương ứng với mục đích, và lời nói ấy khiến những người khác ưa thích,

ở đây, Như Lai biết thời giải thích lời nói ấy. Vì sao vậy? Này Vương tử, Như Lai có lòng thương tưởng đối với các loài hữu tình. 87. Bạch Thế Tôn, những Sát-đế-lỵ có trí, những Bà-la-môn có trí, những gia chủ có trí, những Sa-môn có trí này, sau khi soạn sẵn câu hỏi, đến Như Lai và hỏi: Bạch Thế Ton?ldiông hiểu Thế Tôn có suy nghĩ trước trong trí như sau: 'Nếu có những ai đến Ta và hỏi như vậy, được hỏi như vậy, Ta sẽ trả lời như vậy\ hay Như Lai trả lời ngay [tại ch8]?”6 -Này Vương tử, nay ở đây Ta sẽ hỏi Vương tử, nếu Vương tử hoan hỷ, hãy trả lời câu hỏi ấy. Này Vương tử, Vương tử nghĩ như thê nào? Vương tử có giỏi về các bộ phận sai biệt một cái xe không? -Thưa vâng, bạch Thế Tôn? con có giỏi về các bộ phận sai biệt một cái xe. Thưa Vương tử, Vương tử nghĩ thế nào? Nếu có những người đến Vương tử và hỏi như sau: "B0 phận này của cái xe tên gọi là gi?' Không hiểu Vương tử có suy nghĩ trước trong trí như sau: "Nếu có những ai đến ta và hỏi ta như vậy5 ta sẽ trả lời cho họ như vậy9\ hay là Vương tử trả lời ngay [tại chỗ]? —Bạch Thế Tôn, vì con là người đánh xe nổi tiếng, rất giỏi về các bộ phận sai biệt trong một cái xe nên con sẽ trả lời ngay [tại chỗ]. Cũng vậy, này Vương tử, những Sát-đê-lỵ có trí, những Bà-la-môn có trí, những gia chủ có trí, những Sa-môn có trí này? sau khi soạn sẵn câu hỏi? đến Như Lai và hỏi, Như Lai sẽ trả lời ngay [tại chỗ]. Vì sao vậy? Thưa Vương tử, 7 đã được Như Lai khéo biết. Và vì Như Lai khéo biết pháp giới nên pháp giới6 Như Lai trả lời ngay [tại chỗ]. Khi được nghe nói vậy, Vương tử Abhaya bạch Thế Tôn: Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Bạch Thế T6n, như người dựng đứng lại những gì bị quăng ngã xuống, phơi bày ra những gì bị

6 Thãnaso: Có hai nghĩa, ngay tại chỗ ấy và trong lúc ấy. 1 Dhammadhãtu. Xem D. II. 8; MA. III. 113 viết dhammasabhãva.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.